

26-go Czerwca. Żywot świętych Męczenników, braci Jana i Pawła. | 1

Posłuchaj

()

(Żyli około roku Pańskiego 360).

Obaj bracia rodzeni Jan i Paweł są znakomitą ozdobą Kościoła katolickiego, a zarazem świetnym przykładem dla bogatych i możnych tego świata, aby wiedzieli jakim sposobem winni okazywać cnoty oraz czynami dowodzić, że są wiernymi wyznawcami Boga.

Kiedy cesarz Konstantyn urządził świetny dwór córce — niedawno cudem na grobie św. Agnieszki uzdrowionej, a ona córka zaraz złożyła uroczysty ślub zachowania dziewiczej czystości — powołał cesarz obu — młodzieńców na najwyższe urzęda przy tym dworze. Upatrzył ich sobie zaś dlatego, gdyż byli wysoko wykształconymi i odznaczali się religijnością i czystością obyczajów.

Zaszczyt ten z wdzięcznością przyjęli młodzieńcy, stając się zarazem tem hojniejszymi wobec ubogich i chorych.

Bogobojna cesarzowa ułatwiała im owo dzieło miłosierdzia i wręczała zarazem znaczne sumy, aby je obracali na wsparcie nieszczęśliwych i cierpiących bliźnich; umierając zaś zostawiła im cały majątek do dowolnego użytku, wiedząc, że skutecznie użyty zostanie na cele dobroczynne.

Jan i Paweł na dworze tym tak długo byli czynnymi i pełnili miłosierdzie, dopóki nie wstąpił na tron cesarz Julian, którego nazwano apostatą (odszczępieńcem), albowiem wyrzekł się chrześcijaństwa, został poganinem i usiłował lud chrześcijański zniewolić do pogaństwa.

Wobec tych okoliczności obaj bracia złożyli urzędy i wiedli odtąd życie prywatne. Cesarz Julian czuł się ustąpieniem ich dotknięty i wszelkimi siłami starał się obu braci spowodować, aby dawniejsze urzędy napowrót przyjęli. Dali mu oni jednakże na to taką odpowiedź: „Poprzedników twych chrześcijańskich czciliśmy i z radością ofiarowaliśmy im nasze usługi, ale z tobą, cesarzu, który się Chrystusa wypierasz, nic wspólnego mieć nie chcemy.” Cesarz na one zuchwałe słowa groźbą odpowiedział, iż jeżeli w przeciągu dziesięciu dni do życzeń jego się nie skłonią, to niewątpliwie słuszna za to ich spotka kara. Wierni słudzy Boga odgadli, że życie ich zagrożone, rozdzielili majątek pomiędzy ubogich i przystąpiwszy do Stołu Pańskiego, przygotowali się na śmierć.

Po upływie dni dziesięciu przybył Terencyan, dowódca przybocznej straży cesarskiej, do domu braci, postawił na stole posąg bożka Jowisza i rozkazał im w imieniu cesarza, aby natychmiast bożkowi ofiarę złożyli. Na to wezwanie odpowiedzieli: „W sprawach państwa posłuszni jesteśmy cesarzowi, ale w sprawach religii tylko Boga słuchać będziemy. Nie uznajemy bowiem bogów pogańskich za nic innego, jak za bezwładne bałwany, a czcić tylko będziemy Boga prawdziwego, w Trójcy jedynego.”

Terencyan zagroził im śmiercią, jeśli nie usłuchają i aby ich nastraszyć, kazał opodal wykopać dół dla nich na grób, jeśli jego rozkazom będą się sprzeciwiać.

Bracia stałymi byli w wierze w Chrystusa, to też Terencyan mając wyraźny rozkaz cesarza, długo się nie namyślał, lecz kazał ich porwać i zabić na miejscu; ciała ich złożył w świeżo wykopanym grobie, a potem rozgłosił publicznie, że bracia Jan i Paweł poszli na wygnanie.

Niezdługo po zabiciu braci Męczenników zły duch owładnął syna Terencyuszowego. Za zrządzeniem Boskiem żądał ów syn, aby go zaprowadzono do domu braci Jana i Pawła. Ze wstrętem ojciec na to przystał, a gdy zbliżyli się do grobu świętych Męczenników, czart z ciała opętanego ustąpił w chwili, gdy ów syn stanął na ich grobie, nie wiedząc jak się tam dostał. Cud ten otworzył ojcu oczy i poznał, czym owi bracia byli, których kazał zabić; żałował następnie, że się dał skłonić cesarzowi do popełnienia zbrodni, wyjawiał wszystko synowi i razem z nim przyjął Chrzest święty. Obaj potem często się modlili na grobie świętych Braci, a cesarz Julian gdy się o tem dowiedział, kazał ich obu ściąć i w tem samem miejscu pochować. Wkrótce jednakże i cesarza Juliana spotkała kara za grzechy żywota. W bitwie przeciwko Persom zraniony strzałą niebezpiecznie w piersi, wznosił ręce zbroczone krwią z piersi płynącą ku Niebu, wołając w boleściach: „Zwyciężyłeś Galilejczyku!”

Następca jego, cesarz Jowian, starał się o ile zdołał, uczcić pamięć przyjaciół swych Jana i Pawła i w miejscu gdzie stał dom, nad grobem ich wystawił wspaniały kościół. Papież Damazy I poświęcił ten kościół i oddał go pod opiekę świętych Męczenników Jana i Pawła. Pan Bóg zrządził, że na grobie ich działo się wiele cudów. Imiona ich przyjęto do cichych modlitw we Mszy świętej i w litanii do Wszystkich Świętych.

Nauka moralna.

Prosimy Cię, Wszechmogący i wieczny Boże, spraw miłościwie, abyśmy zbawiennej na duszy doznali pociechy, obchodząc uroczystą pamiątkę świętych Jana i Pawła, którzy jak przez krew i wiarę zjednoczeni byli, tak i w męczeństwie za nią poniesionem, okazali godnymi siebie braćmi rodzonymi. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który króluje w Niebie i na ziemi. Amen.

* *

* *

Oprócz tego obchodzi Kościół święty pamiątkę następujących Świętych Pańskich, zamieszczonych w rzymskim martyrologium:

Dnia 26-go czerwca w Rzymie przy Caelius męczeństwo św. Braci Jana i Pawła. Jan był mistrzem dworu, Paweł sekretarzem Konstancji, córki cesarza Konstantyna; później pod cesarzem Julianem, odstępcą, oboje ścięci zostali, osiągnąwszy przez to koronę męczeństwa. — Pod Tryentem śmierć męczeńska św. Wigiliusza, który, usiłując do reszty wytępić pozostałości po bożkach pogańskich, został gradem kamieni obsypany przez rozgniewanych i zdziczałych pogan, i tak życie swe oddał za Chrystusa. — W Kordowie w Hiszpanii uroczystość młodziutkiego Męczennika Pelagiusza; za jego stałość w Wierze świętej kazał mu kalif Abderrhaman wszystkie członki, jeden po drugim, poodrywać, przez co zgotował mu wspaniałą i chwalebną śmierć męczeńską. — Pod Valenciennes cierpienia świętego Salwiusza, Biskupa z Angouleme i św. Superyusza. — Tak samo pamiątka św. Antelma, Biskupa z Bellay. — W okolicy Poitiers uroczystość św. Maksencyusza, Kapłana i

26-go Czerwca. Żywot świętych Męczenników, braci Jana i Pawła. | 6

Wyznawcy, obdarzonego przez Boga darem czynienia cudów. — W Tessalonice pamiątka św. Dawida, Pustelnika. — Tegoż dnia uroczystość św. Persewerandy, Dziewicy.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

26-go Czerwca. Żywot świętych Męczenników, braci Jana i Pawła. | 7